

11079/2024/KHK

KUKHK-39415/KP/2023-7

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VÁŠ DOPIS ZN.: KUKHK-37043/UP/2023 (SH)
ZE DNE:
NAŠE ZNAČKA (č. j.): KUKHK-39415/KP/2023-7

Krajský úřad Královéhradeckého
kraje
Odbor územního plánování a
stavebního řádu

VYŘIZUJE: Mgr. Jolana Dioszegi
ODBOR: kultury, památkové péče
a cestovního ruchu
ODDĚLENÍ: kultury a památkové péče
LINKA | MOBIL: 495 817 255 | 727 899 592
E-MAIL: jdioszegi@kr-kralovehradecky.cz

DATUM: 25.01.2024

Počet listů: 9
Počet příloh: / listů: 0 / 0
Počet svazků: 0
Sp. znak, sk. režim: 411.12, V/10

ZÁVAZNÉ STANOVISKO

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu, oddělení kultury a památkové péče, jako věcně a místně příslušný správní orgán, na základě žádosti o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Městského úřadu Jičín, oddělení památkové péče č.j. MUJc/2021/27454/PP/Mez/19, ze dne 30.05.2022, podané odborem územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Královéhradeckého kraje č.j. KUKHK-37043/UP/2023 (SH) ze dne 01.12.2023 v souvislosti s odvoláním paní ¹, prostřednictvím zplnomocněného zástupce Mgr. Robina Mlynáře, advokáta evid. č. ČAK 18798, se sídlem AK Teplého 2786 530 02 Pardubice, proti rozhodnutí Městského úřadu Jičín, stavebního úřadu, ze dne 11.10.2023, č.j. MuJc/2023/31278/SU/Mez, spis. zn. Výst 2021/7401/Kot, č. 95/2023, kterým byla zamítnuta žádost o dodatečné povolení stavby „**Sklad zahradního nářadí a drobné zahradní techniky se sociálním zařízením**“ na pozemku parc. č. 12/10 v k.ú. Prachov. Uvedený pozemek je nemovitou kulturní památkou evidovanou v Ústředním seznamu kulturních památek České republiky pod číslem rejstříku 11060/6-1152, **postupem podle § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, potvrzuje závazné stanovisko vydané dne 30.05.2022 Městským úřadem Jičín, oddělením památkové péče, č.j. MuJc/2021/27454/PP/Mez/19.**

Odůvodnění

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu, oddělení kultury a památkové péče [dále jen „nadřízený orgán“], byl podle § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění [dále jen „SŘ“], požádán odborem územního plánování a stavebního řádu téhož úřadu [dále jen „žádající orgán“] o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Městského úřadu Jičín, oddělení památkové péče [dále jen „prvoinstanční orgán“], č.j. MUJc/2021/27454/PP/Mez/19, ze dne 30.05.2022. Tento požadavek byl vznesen v souvislosti s probíhajícím řízením o odvolání paní

[dále jen „odvolatelka“], prostřednictvím zplnomocněného zástupce Mgr. Robina Mlynáře, advokáta evid. č. ČAK 18798, se sídlem AK Teplého 2786 530 02 Pardubice, proti rozhodnutí Městského úřadu Jičín, stavebního úřadu, ze dne 11.10.2023, č.j. MuJc/2023/31278/SU/Mez, spis. zn. Výst 2021/7401/Kot, č. 95/2023, kterým byla zamítnuta žádost o dodatečné povolení stavby „**Sklad zahradního náradí a drobné zahradní techniky se sociálním zařízením**“ na pozemku parc. č. 12/10 v k.ú. Prachov. Uvedený pozemek je nemovitou kulturní památkou evidovanou v Ústředním seznamu kulturních památek České republiky pod číslem rejstříku 11060/6-1152. Nadřízený orgán si pro účely posouzení odvolání vyžádal spis vedený prvoinstančním orgánem.

Odvolatelka napadá rozhodnutí Městského úřadu Jičín, stavebního řádu, ze dne 11.10.2023, spis. zn. Výst 2021/7401/Kot, č. 95/2023, kterým byla zamítnuta žádost o dodatečné povolení stavby „Sklad zahradního náradí a drobné zahradní techniky se sociálním zařízením“, přičemž podané odvolání směřuje i proti obsahu závazného stanoviska vydaného prvoinstančním orgánem, č.j. MUJc/2021/27454/PP/Mez/19, ze dne 30.05.2022, které bylo podkladem pro rozhodnutí stavebního úřadu o dodatečném povolení stavby. Ve svém výroku prvoinstanční orgán podle § 11 odst. 3 a § 29 odst. 2 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění (dále jen „PamZ“) vyjádřil, že uvedené práce jsou z hlediska zájmů státní památkové péče nepřípustné.

I. Shrnutí prvoinstančního řízení

Prvoinstanční orgán obdržel dne 25.10.2021 žádost od odvolatelky o vydání závazného stanoviska ve věci dodatečného povolení stavby: „Sklad zahradního náradí a drobné zahradní techniky se sociálním zařízením“ par. č. 12/10 v k.ú. Prachov. Dne 05.11.2021 prvoinstanční orgán ustanovil ve smyslu § 15 odst. 4 SŘ, úřední osobu, která je oprávněna provádět úřední úkony v předmětném řízení. Dále se prvoinstanční orgán obrátil telefonicky na Městský úřad Jičín, stavební úřad, s dotazem, zda jsou podklady, které obdržel spolu s žádostí k řízení o dodatečné povolení stavby dostačující. Na jeho dotaz mu bylo sděleno, že k takovému řízení je nutné předložit úplnou projektovou dokumentaci, nikoliv pouze její výňatky. Na základě tohoto sdělení vyzval odvolatelku přípisem č.j. MuJc/2021/27454/PP/Mez/5 ze dne 05.11.2021 k odstranění vad žádosti a k tomuto úkonu stanovil přiměřenou lhůtu do 31.01.2022. Na tuto výzvu reagovala odvolatelka dotazem, v jakém stupni a v jakých podrobnostech by měla projektová dokumentace být a zároveň požádala o prodloužení termínu do 31.03.2022. Na toto prvoinstanční orgán reagoval vyrozuměním ze dne 25.01.2022 č.j. MuJc/2021/27454/PP/Mez/7, kde upřesnil, že se jedná o předložení úplné dokumentace v kvalitě a rozsahu vyžadovaném pro následné řízení před stavebním úřadem. Žádosti o prodloužení termínu plně vyhověl. Dne 31.03.2022 odstranila odvolatelka vady žádosti předložením dokumentace „Sklad náradí a drobné zahradní techniky se sociálním zařízením na parc. č. 12/10, k.ú. Prachov“, vypracoval: Ing. Jiří Friedel, ČKAIT 0005151, stupeň: dokumentace skutečného provedení stavby, datum: 03/22. Ode dne odstranění vad žádosti počala v souladu s ustanovením § 149 odst. 5 SŘ běžet nová lhůta pro vydání závazného stanoviska.

Dále vložil prvoinstanční orgán do spisu výpis z katastru nemovitostí (pod č. j. MuJc/2021/27454/PP/Mez/9) a kopii katastrální mapy (pod č. j. MuJc/2021/27454/PP/Mez/10), tedy písemnosti dokládající vlastnický vztah konkrétních osob k nemovitostem evidovaným v katastru nemovitostí, jakož i prostorové vymezení těchto nemovitostí. Do spisu dále vložil informativní výpis (pod č. j. MuJc/2021/27454/PP/Mez/4) z vyhrazené části Památkového katalogu (aplikace spravovaná Národním památkovým ústavem dostupná na internetových stránkách <https://www.pamatkovykatalog.cz>) týkající se kulturní památky hradiště Prachov, které je pozemek parc. č. 12/10, k. ú. Prachov, součástí. Výpis obsahuje informace o památkové ochraně této kulturní památky. Do spisu bylo vloženo ortofoto (pod č. j. MuJc/2021/27454/PP/Mez/14) tzv. Prachovského sedla dokládající současnou nezastavěnost a vzhled řešeného prostoru. Součástí spisu je také kopie přípisu prvoinstančního orgánu č. j. MuJc/2012/14823/SPP/Mez, ze dne 11.06.2012 (součástí spisu pod č. j. MuJc/2021/27454/PP/Mez/15) obsahujícího podnět adresovaný Městskému úřadu Jičín, stavební úřad, k zahájení řízení o nařízení odstranění stavby, který se týkal v tomto řízení řešené přízemní stavby se sedlovou střechou na pozemku parc. č. 12/10, k. ú. Prachov. Dále je součástí spisu kopie přípisu tehdejšího Státního ústavu památkové péče, Valdštejnské náměstí 3, 118 01 Praha 1, č. j. 5481/96, ze dne 28.11.1996 (součástí spisu pod č. j. MuJc/2021/27454/PP/Mez/16), obsahující doporučení vyhlásit v dané době řešenou stavební uzávěru pro oblast tzv. Prachovského sedla. Tento přípis Státního ústavu památkové péče je součástí spisu zejména jakožto doklad dlouhodobějšího náhledu na kulturně historický význam lokality tzv. Prachovského sedla. Do spisu byly dále vloženy fotografie (součástí spisu pod č. j. MuJc/2021/27454/PP/Mez/18), ze srpna 2015, dokládající, že v tomto řízení řešená přízemní stavba se sedlovou střechou na pozemku parc. č. 12/10, k. ú. Prachov, v minulosti sloužila pro komerční účely (prodej zmrzliny a zpoplatněné parkování v jejím okolí).

Dne 11.04.2022 vypracoval prvoinstanční orgán žádost o písemné vyjádření odborné organizace státní památkové péče, kterou je pro území Královéhradeckého kraje Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Josefově. Odborná organizace státní památkové péče, vypracovala své písemné vyjádření, které je podle § 14 odst. 6 a v souladu s ustanovením § 29 odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění [dále jen „PamZ“] povinným podkladem pro vydání závazného stanoviska správního orgánu státní památkové péče, dne 03.05.2022 pod č.j. NPÚ-362/29811/2022. V něm konstatuje, že práce uvedené v žádosti nejsou v souladu se zájmem ochrany kulturně historických hodnot. Svůj závěr odůvodnila následujícím způsobem: *„Pozemek parc. č. 12/10 je součástí historicko-krajinné struktury, a to pravěkého a raně středověkého opevněného sídliště (hradiště). Tato struktura náleží mezi významné krajinnotvorné prvky a je klíčovým nositelem dějinné paměti této části krajiny. Historický, respektive archeologický potenciál trvale zatrávněného pozemku je vysoký, neboť jde o prostor dosud nezasažený stavební či jinou terén pozměňující činností. Z tohoto důvodu je spektrum zde přítomných nálezů odhadováno na základě jeho prostorového umístění v rámci pravěkého a raně středověkého hradiště, dále na základě písemných zpráv o vojenských střetech prusko-rakouské války, a především na základě nálezů učiněných na nemovitostech v jeho bezprostředním okolí, neboť archeologická naleziště mohou a také velmi často přesahují hranice pozemků, na kterých došlo k jejich částečnému odkryvu. Požadavek konzervace stávajícího vzhledu dotčené části krajiny a s tím spojený požadavek ochrany archeologického dědictví na místě jeho původního uložení je založen zejména na zájmu o zachování krajinného rázu, který je zde specifický mírou intenzity propojení přírodních a kulturně-historických prvků, v tomto konkrétním případě navíc ještě i bez jakékoliv rušivé zástavby. Na základě zvážení všech známých skutečností NPÚ, ÚOP v Josefově zastává názor, že ve věci dodatečného povolení stavby na pozemku parc. č. 12/10 je pro ochranu kulturně historických hodnot dotčené nemovité kulturní památky „výšinné opevněné sídliště – hradiště Prachov, archeologické stopy“ jakožto součástí historické vrstvy kulturní krajiny žádoucí stavbu odstranit. Pozemek parc. č. 12/10 je v katastru nemovitostí veden jako trvalý travní porost (a jako takový je součástí zemědělského půdního fondu). Funkční využití uvedeného pozemku je limitováno platným územním plánem obce Prachov,*

který jej řadí do zemědělské plochy – louky, a to s ohledem na jeho význam pro zachování přírodních hodnot a krajinného rázu. Na pozemku parc. č. 12/10 mimo jiné nelze umísťovat stavby pro bydlení, výrobu, rekreaci, dopravu a těžbu.“

Usnesením č. j. MuJc/2021/27454/PP/Mez/12, ze dne 28.04.2022, prvoinstanční orgán, v souladu s ustanoveními § 149 odst. 4 správního řádu a § 4 odst. 9 stavebního zákona prodloužil lhůtu k vydání závazného stanoviska o 30 dnů, protože řešená věc je zvláště složitým případem, jehož složitost je dána mimo jiné tím, že si prvoinstanční orgán v souladu s ustanovením § 29 odst. 3 památkového zákona před vydáním závazného stanoviska vyžádal odborné posouzení věci Národním památkovým ústavem, coby odbornou organizací státní památkové péče.

Dne 25.05.2022 provedl prvoinstanční orgán z veřejně přístupných prostor obhlídku předmětné přízemní stavby se sedlovou střechou na pozemku parc. č. 12/10, k. ú. Prachov. O provedení obhlídky pořídil protokol, který je pod č. j. MuJc/2021/27454/PP/Mez/13 součástí spisu. Při provedení obhlídky prvoinstanční orgán zjistil že: „*Stavba se nachází v prostoru tzv. Prachovského sedla, na jeho západním okraji. Jedná se o přízemní stavbu se sedlovou střechou. Vnější plášť stavby je tvořen vodorovně kladenými překládanými prkny, štítový svah kladenými prkny. Prkna jsou v černohnědé barevnosti. Sedlová střecha je krytá asfaltovým šindelem. Stavba je v mírném svahu, její západní část je na pískovcové podezdívce. Výplně otvorů jsou dřevěné, novodobé. V severní boční stěně skříňka elektro. V jižní boční stěně mřížka za kterou je viditelná pravděpodobně mřížka chladícího zařízení. V okolí zpevněné plochy z kamenné drti a dlaždic. V dotčené části tzv. Prachovského sedla, tedy severně a východně od silnice, se jedná o jedinou stavbu.“* V průběhu obhlídky byla pořizena fotodokumentace, která je přílohou protokolu.

Poté prvoinstanční orgán přistoupil k vypracování odvoláním napadeného závazného stanoviska č.j. MuJc/2021/27454/PP/Mez/19 ze dne 30.05.2022, ve kterém dodatečné povolení stavby shledal z hlediska zájmů státní památkové péče jako nepřipustné. Ve svém odůvodnění popisuje průběh řízení. Velmi podrobně se zde zabývá kulturně historickými hodnotami, pro které je daná lokalita prohlášena za kulturní památku. V závěru vysvětluje důvody, které ho vedly k jeho rozhodnutí. Odůvodnění tedy obsahuje řádné odůvodnění s hodnocením všech podkladů, které měl prvoinstanční orgán v rámci svého řízení k dispozici. Většinu z těchto podkladů si prvoinstanční orgán aktivně vyhledal nebo vyžádal u jiných správních orgánů.

II. Odvolání účastníka řízení

V souladu se správním řádem, se nadřízený orgán zabýval pouze námitkami, které se týkají jeho kompetencí, tedy směřují proti závaznému stanovisku prvoinstančního orgánu.

Odvolatelka ve svém odvolání shledává napadené rozhodnutí stavebního úřadu jako nezákonné a nepřezkoumatelné, a to i z toho důvodu, že se opírá o předmětné závazné stanovisko prvoinstančního orgánu, které pokládá za nepřezkoumatelné, jelikož neobsahuje uvedení konkrétních důvodů, pro které považoval dodatečné povolení stavby za nepřístupné. Odvolatelka zde připomíná povinnost prvoinstančního orgánu řádně uvést důvody rozhodnutí svého závazného stanoviska a úvahy, kterými se řídil při hodnocení podkladů pro rozhodnutí, neboť zejména těmito povinnostem dle jejího názoru prvoinstanční orgán nedostal. Obsah těchto povinností podle jejího názoru rozvíjí i konstantní rozhodovací praxe správních soudů. Prvoinstanční orgán se dle odvolatelky podrobně věnoval popisu kulturně historických hodnot daného místa, při kterých se opíral o vyjádření NPÚ, jehož závěry ve svém odůvodnění několikrát citoval, ale nevymezil, v čem konkrétně spatřuje negativní vliv stavby na tyto hodnoty, čímž byla založena již výše zmíněná nezákonnost pro nepřezkoumatelnost.

Dále odvolatelka namítá, že za zcela neodůvodněnou považuje úvahu prvoinstančního orgánu: „..., že v daném místě se mohou vyskytovat další – doposud neobjevené – archeologické pozůstatky. Účastník řízení zde upozorňuje, že mu není známo, že by dané místo bylo vedeno jako území s archeologickými nálezy, přičemž je možné se domnívat, že pakliže by v daném místě byla skutečně dána reálná možnost nálezů archeologických pozůstatků, pak by toto místo bylo vedeno jako území s archeologickými pozůstatky. Z důvodů, že tomu tak není, považuje účastník řízení tyto úvahy orgánu památkové péče za nedůvodné.“

Prvoinstanční orgán ve svém odůvodnění uvádí, že předmětná stavba měla v minulosti sloužit jako stánek se zmrzlinou, přičemž v jejím bezprostředním okolí mělo docházet k parkování osobních vozidel za úplaty. K tomu odvolatelka uvádí, že v současnosti je stavba prokazatelně využívána jako sklad zahradního náčiní a jiné drobné techniky pro chov včel. Tedy uvedené úvahy prvoinstančního orgánu, které dle jejího názoru nejspíše vedly k zamítnutí dodatečného povolení, jsou mylné.

Závěrem odvolatelka navrhuje postup dle § 90 odst. 1 písm. c) SŘ, tedy změnu napadeného rozhodnutí, případně postup dle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) SŘ.

III. Procesní postup nadřízeného orgánu po obdržení odvolání

Nadřízený orgán obdržel odvolání spolu s napadeným závazným stanoviskem dne 28.11.2023. V souladu s § 15 odst. 4 SŘ ustanovil oprávněnou úřední osobu. Dále si vyžádal u prvoinstančního orgánu kompletní spisový materiál k výše uvedené akci a poté, co tyto podklady obdržel, zjistil rozhodné skutečnosti vypovídající o komplexnosti předcházejícího řízení prvoinstančního orgánu. V postupu prvoinstančního orgánu z hlediska platných právních předpisů nebylo nadřízeným orgánem shledáno žádné pochybení. Postupy stanovené jak z hlediska SŘ, tak i z hlediska PamZ, byly při vydání závazného stanoviska dodrženy.

Nadřízený orgán vložil do spisu výpisy z Katastru nemovitostí a fotografie z aplikace mapy Google ze dne 17.01.2024. Dále doplnil do spisu Rozhodnutí o prohlášení č.j.: 11.195/1999 ze dne 08.03.2000, tisk z ústředního seznamu kulturních památek ČR – seznam vybraných kulturních památek – hradiště Prachov, rejst. č.: 11060/6_1152 a Evidenční list nemovité památky a citaci textu z publikace Vladimíra Čtveráka, Encyklopedie hradišť v Čechách, Praha: Libri, 2003, ISBN-80-7277-173-6, str. 261-262.

Následně přistoupil nadřízený orgán k vypracování závazného stanoviska ve smyslu § 149 odst. 7 SŘ v rámci odvolacího řízení

IV. Nález nadřízeného orgánu

Nadřízený orgán se nejprve zabýval věcným posouzením předmětu řízení.

Posuzovaný sklad zahradního nářadí a drobné zahradní techniky je jednopodlažní objekt obdélníkového půdorysu, zastřešený sedlovou střechou o nestejně délce sedlových ramen. Hřeben střechy je orientován kolmo ke komunikaci. Dle technického popisu stavby se jedná o stavební buňku s ocelovým rámem a prkenným opláštěním natřeným tmavohnědou barvou, na které byla provedena střešní konstrukce jako dřevěný sedlový krov, ke které byla provedena přístavba přístřešku s dřevěnou konstrukcí s jednostranným pobitím prkny. Střešní konstrukcí je dřevěný krov a krytinou jsou živичné šindele. Vnější povrchy budou opatřeny nátěry, dveře dřevěné s ocelovou zárubní, okna dřevěná zdvojená. K vnitřnímu vybavení patří:

elektrický zásobníkový ohřívač vody, dřez, chemické WC a světelná i třífázová elektroinstalace. Jedná se o jedinou stavbu v oblasti tzv. Prachovského sedla severně a východně od silnice.

Prvoinstanční orgán se při posuzování záměru odvolatele opíral především o výše zmíněné písemné vyjádření NPÚ (viz výše) a o výše uvedená vlastní zjištění učiněná v rámci řízení v dané věci. Na základě těchto podkladů posoudil toto dodatečné povolení stavby jako nepřípustné. Ve svém odůvodnění správně popsal všechny své kroky v průběhu řízení. Provedl obhlídku z veřejně přístupných prostor, ze které byl řádně sepsán protokol, kde popsal aktuální vzhled dané stavby a jejího okolí. Dále se prvoinstanční orgán věnoval charakteristice kulturně historických hodnot památky.

Nadřízený orgán podrobně prostudoval spis ve věci dodatečného povolení skladu zahradního náradí a drobné zahradní techniky se sociálním zázemím. Celé řízení bylo procesně bezvadně vedeno a své rozhodnutí prvoinstanční orgán podepřel dostatečným množstvím důkazů. Jedná se o písemné vyjádření a jemu dostupné dokumenty. Provedl obhlídku z veřejně přístupných prostor, kterou zjistil aktuální stav daného území (viz výše).

Správní orgány jsou ve svých řízeních povinny se řídit zákony a nerozhodovat tak nad rámec svých kompetencí. Prvoinstanční orgán ve svém rozhodování postupoval tedy zcela správně, když si vyžádal písemné vyjádření NPÚ, vložil do spisu dokumenty týkající se předmětné stavby a na místě prověřoval aktuální stav předmětné stavby. Dále prvoinstanční orgán zmínil v odůvodnění svého rozhodnutí, že v minulosti byla řešená stavba využívána ke komerční činnosti – pro prodej zmrzliny a v jejím okolí probíhalo zpoplatněné parkování. Tento poznatek je doložen fotografiemi ze srpna 2015. Nadřízený orgán vnímá toto sdělení jako informaci o „historickém“ vývoji předmětné stavby a jejím využití. Rozhodně tuto informaci nelze brát jako hlavní důvod pro nevyhovění dodatečnému povolení. Za velmi důležité považuje nadřízený orgán sdělení, že počátkem června roku 2012 podal prvoinstanční orgán stavebnímu úřadu podnět k zahájení řízení o nařízení odstranění stavby. Prvoinstanční orgán se tedy k řešené stavbě nikdy nevyjadřoval, což znamená, že záměr vystavět na předmětné parcele objekt nebyl nikdy předložen ke schválení v řádném správním řízení. Domněnka odvolatelky, že prvoinstanční orgán dodatečné povolení stavby zamítnul z důvodu obavy o parkování vozidel je dle názoru nadřízeného orgánu mylná. Uvedené informace svědčí pouze o řádném zjištění všech skutečností týkajících se předmětu řízení.

Pozemek parc. č. 12/10 v k.ú. Prachov je součástí nemovité kulturní památky hradiště Prachov evidované v Ústředním seznamu kulturních památek České republiky pod číslem rejstříku 11060/6-1152 (zapsáno do státního seznamu kulturních památek dne 06.02.1964 a rozhodnuto o rozšíření kulturní památky Rozhodnutím Ministerstva kultury ČR zn. 11.195/1999 ze dne 08.03.2000). V písemném vyjádření odborné organizace památkové péče NPÚ ÚOP v Josefově č.j. NPÚ-362/29811/2022 ze dne 03.05.2022 je předmětná kulturní památka zhodnocena následovně: *„S ohledem na současný stupeň poznání kulturně historického vývoje lze konstatovat, že k dotčeným památkovým hodnotám dotčené kulturní památky č. rej. 11060/6-1152 patří zejména terénní konfigurace a dále archeologické situace, tedy soubory movitých i nemovitých věcí, které jsou nedílnou součástí archeologického dědictví a jako takové jsou nositelem kulturně historických hodnot. Drobná stavba je umístěna v části nemovité kulturní památky označované jako „Prachovské sedlo“, kde lze na základě stávajícího stavu poznání odůvodněně předpokládat přítomnost movitých i nemovitých prvků archeologického dědictví zejména z doby raného a vrcholného středověku (zejména souvrství nebo objekty sídlištního charakteru) a dále z období prusko-rakouské války (vojenské hroby a další pozůstatky po vojenských střetech v r. 1866). S ohledem na nálezy učiněné na nemovitostech, které se nacházejí v bezprostřední blízkosti stavbou dotčeného pozemku parc. č. 12/10, zde ještě také mohou být zachovány pozůstatky po osídlení kulturou lužickou a kulturou slezkoplatěnickou (tj. v mladší a pozdní době bronzové a ve starší době železné). Konkrétně jde o pozemek parc. č. 71/1 a 71/2, kde byl nalezen lužický bronzový náramek a*

sekera s laloky a dále pozemky parc. č. 203 a parc. č. 182, v jejichž linii procházel tzv. 1. hradištní val datovaný do období osídlení kulturou slezkoplatěnickou a druhotně využívaný v raném středověku. V uvedeném prostoru byly kromě vlastního valového tělesa nalezeny movité předměty jak ze starší doby železné, tak z doby středověké, a navíc ještě novověká militaria časově korespondující s rokem 1866.“ K písemnému vyjádření NPÚ nadřízený orgán uvádí, že se jedná o důkazní prostředek, který si je prvoinstanční orgán povinen ve svých řízeních vyžádat v souladu s § 14 odst. 4 PamZ. Je tedy zcela v pořádku, pokud se prvoinstanční orgán rozhodl závěry z písemného vyjádření NPÚ převzít do svého rozhodnutí a ztotožnit se s nimi. Za účelem potvrzení závěrů písemného vyjádření NPÚ nadřízený orgán uvádí citaci z odborné literatury, jejímž autorem je Vladimír Čtverák, Encyklopedie hradišť v Čechách, Praha: Libri, 2003, ISBN-80-7277-173-6: „O Prachovských skalách se uvažuje jako o výjimečné archeologické lokalitě české kotliny a mnozí badatelé je charakterizují jako typ refugiálního, útočištného hradiště, tedy prostoru příležitostně využívaného pro ochranu a útočiště. ... Jihovýchodní, nejlépe přístupný prostor byl přehrazen třemi liniemi opevnění, postavenými podle některých badatelů až ve střední době hradištní. První hradba uzavírala přístup do Prachovského sedla od jihu. Stojí na katastrálním území dnešního Prachova mezi Přívýšinou a skaliskem při západním okraji sedla. Výzkum v roce 1941 zachytil hradbu v čele se zdí z pískovcových kamenů kladených nasucho. Další její část tvořila dřevěná konstrukce s hlinitokamenitým zásypem. Její povrch sloužil jako ochoz ukončený na vnitřní straně dřevěnou stěnou, která byla vnitřní stranou celé hrady. Původní šířka hradby je odhadována na 4 až 5 metrů. Z opevnění pocházejí zlomky keramiky mladší doby bronzové a novověké nálezy z prusko-rakouské války z roku 1866. Při záchranném výzkumu v roce 1993 byla zachycena destrukce přepálených pískovcových kamenů a pod ní spálené dřevěné prvky konstrukce opevnění, které dovolují vyslovit názor, že Prachovské sedlo bylo ze severní strany uzavřeno opevněním s dřevěnou konstrukcí.“ Z výše uvedeného je zřejmé, že se v daném případě jedná o velmi významnou a vysoce ceněnou archeologickou lokalitu, kterou charakterizují movité i nemovité archeologické nálezy z různých časových etap. Aby bylo zřejmé, z jakých důvodů došlo k prohlášení nemovité kulturní památky hradiště Prachov, uvádí nadřízený orgán citaci odůvodnění Rozhodnutí zn. 11.195/1999 ze dne 08.03.2000 Ministerstva kultury ČR o rozšíření předmětné kulturní památky: „Archeologickým výzkumem zde byly zjištěny pozůstatky osídlení mladší doby kamenné, kultury popelnicových polí, mladší doby bronzové, starší doby železné, období středověku i novověku. Od poslední čtvrtiny 19. století až do 40. let 20. století byla lokalita předmětem archeologických průzkumů, na jejichž základě bylo zjištěno velké množství důležitých nalezišť. Prachovsko je také vynikající přírodně-krajinou lokalitou, kdy oblast známého skalního města Prachovských skal byla již v roce 1933 vyhlášena státní přírodní rezervací. Z výše uvedeného plyne, že jakýkoliv zásah do této unikátní lokality je v přímém rozporu jak s ochranou památek, tak také s ochranou životního prostředí.“ Nadřízený orgán má za to, že výše uvedené podklady dokládají kulturně historické hodnoty dané lokality, které byly důvodem jejího prohlášení za kulturní památku a které jsou orgány státní památkové péče povinny chránit. Předmětem ochrany v daném případě jsou konfigurace terénu a dochované archeologické situace (soubory movitých i nemovitých věcí).

Z výše uvedeného je zřejmé, že jednou z významných kulturně historických hodnot předmětného pozemku je právě archeologický význam lokality. Dle Archeologického ústavu AV ČR se územím s archeologickými nálezy rozumí území, na němž již byly movité a nemovité archeologické nálezy registrovány, na němž je lze odůvodněně očekávat, nebo jejich výskyt nelze vyloučit. Za území bez archeologických nálezů lze označit pouze vytěžené území, typicky lomy či doly. Prakticky je tedy téměř celá ČR územím s archeologickými nálezy (viz <https://www.arub.cz/archeologicke-sluzby/informace-pro-stavebniky/>), které jsou členěné na základě předpokladu výskytu archeologických nálezů v krajině do 4 kategorií: UAN I – území s jednoznačným výskytem archeologických nálezů, UAN II – území s důvodně předpokládaným výskytem archeologických nálezů, UAN III – území, kde se výskyt archeologických nálezů v současnosti nepředpokládá, ale není možné ho jednoznačně vyloučit a UAN IV – bez nálezů, území, ve kterém došlo k odtěžení nadložních vrstev s doklady

lidské činnosti v minulosti. Území obce Prachov je vedeno jako území s archeologickými nálezy, které je zařazeno do kategorie UAN I, jedná se o území s jednoznačným výskytem archeologických nálezů (viz <https://isad.npu.cz/prachov-intravilan-2579>). Ochrana archeologického dědictví je jednou z největších priorit předmětné lokality. V tomto bodě se tedy nadřízený orgán nemůže přiklonit k tvrzení odvolatelky, že se nejedná o území s archeologickými nálezy. Jak vyplývá z informací uvedených výše, jedná se o velmi cennou archeologickou lokalitu a ochrana movitých či nemovitých archeologických nálezů je zde jedním z nejdůležitějších úkolů orgánů památkové péče.

Dle závěru nadřízeného orgánu prvoinstanční orgán ve svém řízení nepochybil, rozhodnutí obsahuje věcné a řádné odůvodnění. Odvolatelka ve svém odvolání uvádí, že prvoinstanční orgán popsal důležitost místa, ale opomněl uvést důvody, proč by stavba místo narušovala. Nadřízený orgán k tomuto uvádí, že to vše vyplývá z uvedených kulturně historických hodnot, jejichž popisu se prvoinstanční orgán věnuje zevrubně ve svém odůvodnění. V tomto bodě je také nutné připomenout, že v případě výstavby předmětného objektu neměl prvoinstanční orgán možnost se řádně vyjádřit před jejím započítím. Jak již bylo zmíněné výše mezi kulturně historické hodnoty kulturní památky hradiště Prachov patří především modelace terénu a dochované archeologické situace. V případě archeologických situací je jejich bezprostředním ohrožením výstavba přímo na nich, nebo v jejich blízkém okolí. Na předmětném území je doložena existence opevnění s movitými archeologickými nálezy. Dá se tedy předpokládat, že výstavbou objektu mohlo dojít k poškození archeologických nálezových situací. Co se týče konfigurace terénu, jednou z jeho největších hodnot je, že se v této části dochoval bez narušení zástavbou, myšleno severně a východně od silnice. Jak uvedl prvoinstanční orgán ve svém protokolu vyhotoveném po provedené obhlídce z veřejně přístupných míst, jedná se o jedinou stavbu, která tak logicky narušuje tento cenný nezastavěný prostor.

K námitkám odvolatelky týkajícím se souladu již realizované stavby s platnou územní plánovací dokumentací nadřízený orgán poznamenává, že orgány státní památkové péče nejsou příslušné pro posouzení souladu předmětné stavby s platným územním plánem. Nicméně si v dané věci prostudoval platný Územní plán obce Holín (dostupný na internetové adrese: <https://www.mujičin.cz/uzemni-plan-holin/d-1290365>). Předmětná parcela č. 12/10 je řazena do ploch zemědělských – louky (SM). Hlavním využitím této plochy je produkce pícnin a údržba krajiny. Jako přípustné využití je uvedeno: protipovodňová a protierozní opatření, stavby a zařízení pro účely rekreace a cestovního ruchu sloužící veřejnému užívání, dopravní a technická infrastruktura související s hlavním nebo přípustným využitím a technická infrastruktura, vodní plochy do 0,2 ha. Nepřípustné využití: stavby, zařízení a činnosti nesouvisející s hlavním nebo přípustným využitím, v nezastavěném území stavby, zařízení a jiná opatření pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství (s výjimkou vodních ploch do 0,2 ha a staveb k vodohospodářským melioracím pozemků) a pro těžbu nerostů včetně staveb, které s nimi bezprostředně souvisejí, včetně oplocení, na území CHKO Český ráj stavby pro účely rekreace a cestovního ruchu v podobě ekologických a informačních center nad rámec drobného mobiliáře. Odvolatelka ve svém odvolání uvádí, že stavba není v rozporu s územním plánem, zvláště ne za situace, kdy zjevně nenarušuje krajinný ráz. Z výše uvedeného jasně vyplývá, že předmětná stavba je v rozporu s platným Územním plánem obce Holín. Nadřízený orgán dále připomíná, že není v kompetencích odvolatelky hodnotit, zdali uvedená stavba narušuje či nenarušuje krajinný ráz. Ochrana krajinného rázu jako takového je prioritně v kompetencích orgánů ochrany životního prostředí, v daném případě v kompetencích Agentury ochrany přírody a krajiny ČR.

V. Námitky odvolatelky obsažené v podaném odvolání

Námitky odvolatelky odvolací orgán vypořádal výše v odůvodnění svého rozhodnutí.

VI. Závěr

Nadřízený orgán se ztotožňuje s odůvodněním prvoinstančního orgánu. Prvoinstanční orgán v rámci svého řízení postupoval v souladu s platnými právními předpisy. Nadřízený orgán závěrem opět připomíná, že prvoinstanční orgán neměl možnost uplatnit své stanovisko před výstavbou objektu. Stavba vznikla bez potřebných povolení na území, které by z důvodů ochrany výše uvedených kulturně historických hodnot mělo zůstat i nadále nezastavěno. Samotný fakt, že stavba již existuje není v tomto případě důvodem pro její dodatečné povolení. Nadřízený orgán proto po posouzení celého případu došel k závěru, který je uveden ve výroku tohoto závazného stanoviska.

Poučení:

Závazné stanovisko podle ustanovení § 149 odst. 4 SŘ není ve smyslu tohoto předpisu rozhodnutím zakládajícím práva a povinnosti, ale jde o úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, jehož obsah je pro výrokovou část meritorního správního rozhodnutí závazný. Vzhledem k tomu, že plní pouze funkci jednoho z podkladů pro vydání správního rozhodnutí, nelze závazné stanovisko napadnout samostatným opravným prostředkem.

otisk úředního razítka

Ing. Milan Smolík
vedoucí oddělení kultury a
památkové péče
v z. PaedDr. Tamara Baudišová

Stejnopis obdrží:

Městský úřad Jičín, oddělení památkové péče – se spisovým materiálem